

Avto: Pešec

Živimo v obdobju civilizacije, ki mnogim prinaša koristi, nekaterim pa tudi nezadovoljnost. Nezadovoljni so predvsem tisti, ki dosežkov civilizacije ne morejo uporabljati. Vzrok za to so predvsem visoke cene.

S civilizacijo se je pojavil tudi avtomobil. Ali se je avtomobil pripeljal s civilizacijo ali civilizacija z avtomobilom, še ni povsem točno dognano.

Naj bo, kakor že hoče, dejstvo je in ostane, da je civilizacija s svojimi motoriziranimi sredstvi razdelila ljudi v dve novi družbeno ekonomski kategoriji: v kategorijo »A« in kategorijo »P«.

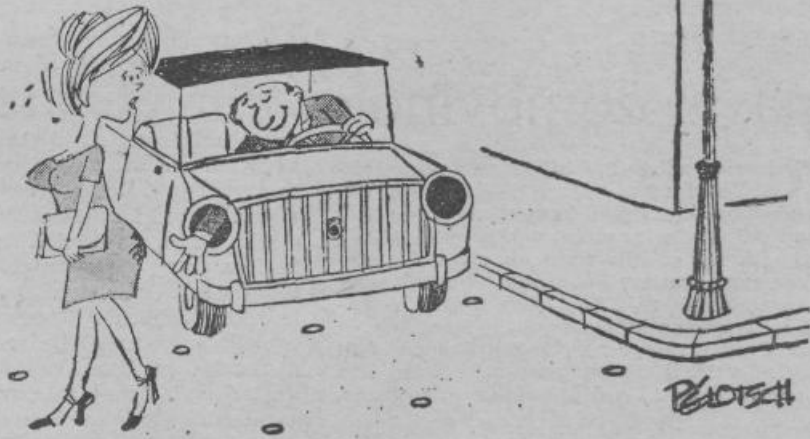
Črka »A« je prva črka abecede. Z njo kot kratico označujemo nekaj, kar je najboljše, nekaj kar stoji na prvem mestu, pred vsem drugim. Nekoč so to črko uporabljali za posebno cenjeno družbeno kategorijo, za aristokracijo.

Črka »P« je šele 17. v abecedi. Uporabljamo jo kot kratico za razne manj pomembne označitve, n. pr. v kemiji kot znak za fosfor. Nekoč je črka služila kot označba za »plebs« (ljudstvo), ali, kot pravijo Stajerci, za »gemajn folk«.

Danes, v dobi civilizacije, sta ti dve črki iz naše abecede zadržali na družbeni lestvici nekdanji pomen, dobili pa sta novo vsebino. Tako črka »A« označuje avtomobilista, črka »P« pa pešca (no, poleg tega seveda tudi parkirni prostor, kjer ima zopet vso prednost avtomobilist).

Z ozirom na vrstni red obeh črk v abecedi (»A« kot 1. in »P« kot 17.), pa tudi zaradi drugih okoliščin, so avtomobilisti cenjeni, pa tudi sami se imajo za nekaj več kot so navadni smrtniki-pešci. Za to imajo dobre razloge. Avtomobilist lahko »pohodi« pešca, pešec pa ne more pohoditi avtomobila oziroma avtomobilista. Avtomobilist predirja s svojim vozilom v eni uri najmanj 80 km, pešec pa z maksimalnim naporom in v potu svojega obraza prehodi komaj 5 km na uro. Avtomobilist lahko s svojim vozilom vozi tudi druge osebe (seveda po lastni izbiri in odločitvi). Ubogi pešec pa, ne oziraje se na njegovo željo, pogosto komaj nosi samega sebe (zlasti če. no...).

HUMORESKA ZA VROČE LETNE DNI

Naj bo kakorkoli! Za vsakim »fičkarjem« ali »spačkarjem« stoji milijonska vrednost, za lastniki avtomobilov srednje kategorije iz tujih tovarn pa celo večmilijonske vrednosti. Kaj stoji za pešcem? Na kaj se lahko pešec opre v primeru potrebe? Za pešcem stoji samo njegova senca (pa še ta ne vedno), toda od nje lastnik nima nobene koristi. Nanjo se ne more opreti, zanjo se ne more niti skriti. Svoje občasne sence, ki ga spremlja, pešec ne more niti ekonomsko niti družbeno izkoristiti za ureditev svojega položaja in ugleda pred sosedi doma, pred sodelavci v službi in pred prijatelji in znanci v družbi.

Položaj lastnika avtomobila se je družbeno že toliko okrepil, da ga štiti tudi zakon in prometna milica. Vse ravne, gladke, asfaltirane in sploh vse najlepše ceste so popolnoma osvojili avtomobilisti. Zakon je namreč razglasil te ceste za avtomobilске in prepovedal pešcem vsak dostop nanje.

puje nove dele, tu in tam pa tudi popolnoma nove avtomobile (zlasti, če lastnik pripada specialni kategoriji, ki jo označujemo z »VIP«).

In pešec? On se mora sam krpiti ob škodi, ki nastane na njem ob manjših prometnih nesrečah in drugih nezgodah. V primeru večje škode pa pešca krpajo in popravljajo specialisti v pretesnih zdravstvenih zavodih. (Kako mu menjaajo motor in druge sestavne dele — ne vem.). V primeru še večje škode, ki jo utrpí pešec ob svoji smrtni nesreči, ga zabijejo v lesen zaboj in spravijo — dva metra pod zemljo, ne da bi zavarovalnica hkrati zagotovila in dala na razpolago novega,

— Izmenjajte vse, saj plača zavarovalnica!

Kje so tisti časi, ko so se pešci tudi v mestih ali naseljih lahko sprehajali po ulicah in cestah kot n. pr. krave na pašnikih. Danes so avtomobilisti s pomočjo prometnih predpisov in milice zavzeli tudi mestne ulice, pešce pa stisnili na pretesne pločnike. Pešci lahko hodijo čez ceste le na ozkih prehodih, ki so progasto pobarvani kot obleke kaznjencev. In še tu jim z rdečo in rumeno lučjo semaforjev, z ostrimi žvižgi in denarnimi kaznimi grenijo življenje in omejujejo vsakodnevno gibanje.

Tudi zakon o obveznem zavarovanju lastnine in oseb (člen 1, točka 3) predvideva zavarovanje vseh motornih vozil in njihovih lastnikov, o pešcih pa ni niti govora. Pešci sodijo v tem primeru v drugo skupino, to je v skupino povoženih.

Če se lastniku motornega vozila ali pa njegovemu ljubljenu pripeti kakšna nesreča, zavarovalnica takoj izplača nastalo škodo. Ku-

boljšega pešca.

Tudi na področju dnevne, zlasti pa tedenske in letne rekreacije imajo pripadniki »A« kategorije neštete prednosti pred pešci, ki so jih izrinili na strma, skalnata pobočja naših planin (in še tja sili za njimi prometna tehnika sodobne civilizacije).

Se znani obrazec K-15, ki je vse doslej omogočal tudi pešcem v času letnega dopusta cenene prevoze z vlakom, avtobusom, ladjo ali letalom po vsej domovini, so sedaj ukinili, seveda na ljubo lastnikov avtomobilov.

Kaj bi še naprej naštevati prednosti »A« kategorije in vedno večjo zapostavljenost »P« kategorije! Nobenega dvoma ni, da postaja v današnji dobi hitrega razvoja civilizacije pripadnik »A« kategorij vedno bolj pomembna oseba. Razumljivo je, da se ta pomembnost stopnjuje s tipom in kubičnimi centimetri posameznih avtomobilov.

Na najnižjem klinu te

družbene lestvice so seveda lastniki domačih spačkov in fičkov, največji ugled in spoštovanje pa pripadata lastnikom dragocenih uvoženih avtomobilov. Zlasti ti so pomembne osebnosti, v katere moramo imeti polno zaupanje. O tem, kar pove pripadnik »A« kategorije, ne smemo podvomiti ali postavljati dopolnilnih vpra-

šanj.

Pa pripadnik »P« kategorije? No, to je poglavje zase. O tem je treba še razpravljati. Njemu se namreč ne more vsega verjeti. To, kar pove on, mora tudi dokazati, medtem ko je za pripadnike »A« kategorije dovolj, da samo pove ali napiše. Tako je in — pika.

Pavle ŠEGULA

Servisne delavnice za povožene pešce so zlasti zdaj v vročih dneh visoke turistične sezone preobremenjene. Pešci, upoštevajte to! Bodite oprezní in se dajte povožiti šele — jeseni.

Kolesar

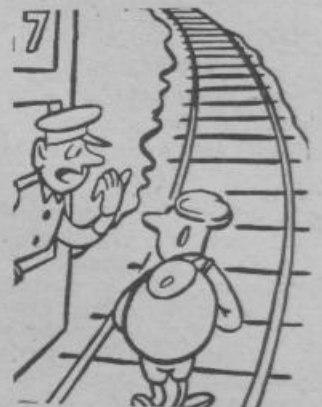
V humoreski Avto-pešec beremo nadvse poučne stvari o novih družbenih kategorijah »A« in »P«, se pravi »avtomobilist« in »pešec«. V splošni težnji za čim boljšo obveščenostjo občanov, brez katere ni in ne more biti uspešnega samoupravljanja (glej Javno tribuno št. 44. december 1965, uvodnik z naslovom »Samoupravljanje je informiranje in odločanje) pa se mi zdi nujno, da poučimo naše bralce tudi o tretji družbeni kategoriji, o kategoriji »K«, se pravi o »kolesarjih«.

Kdo spada v to kategorijo? V glavnem mladina, študentje, pa tudi tisti, ki se jim ne zdi zamalo peš prenašati svojih krač po svetu. Iz kakršnegakoli vzroka jim je zaprta pot v kategorijo »A« (pretežno je za to en sam vzrok), pa so se zaradi tega zatekli v kategorijo »K«.

Kaj bi lahko povedali iz družbene problematike te kategorije? Pri nas stoji na precej trdnih nogah (kolesih). Se vam zdi, da bi mogla ogroziti kategorijo »A«? Nemogoče, kajne? Pa vendar zavzema marsikje po svetu malone prevladujoč položaj. Kar pogledajte: na Danskem so pred kratkim

vsi tuji diplomati iz glavnege mesta dober teden s kolesi potovali po širni deželi. »Diplomati« se bere čisto nemogoče, pa je vendarle res. Podobne razmere so tudi v Belgiji, na Nizozemskem, na Švedskem in še kje v visoko civiliziranih deželah.

Naša domovina je na najboljši poti, da postane visoko civilizirana, zato utegne pri nas postati razmerje med kategorijami precej drugačno. Kategorija »A« naj zategadelj koristno in pametno izrabi trenutke svoje nadvlade. IGY

— Kam?
— Na dopust, brez K-15!

Avto lahko pohodi pešca, na sprotro je nemogoče